

PINAR

Kültür – Sanat - Edebiyat

Elif KONOKMAN

BAŞARIYA GİDEN YOL

Soğuk bir kışım ayı idi. Ayaz cilde değdikçe soğuk hava kemiklere kadar işliyordu. Çocuklar soğuğa rağmen halen sokaktaydı. O soğuğu onların neşesi ısıtıyordu. Akşam olmak üzereydi. Akşamın olması kimisinde hüznün kimisinde ise umut yeşertiyordu.

Çocuklar birer birer evlerine girmeye başladılar. Samet sokakta tek kalmıştı. Babasının gelmesiyle o da eve girdi. Babasını öptü, ona sarıldı. Babası kestane almıştı. Sobanın üstünde bir yandan çay kaynıyor bir yandan sobadan odunların çıtırtıları müzik yapıyordu; bu müziğe kestaneler, kokusuyla eşlik ediyordu. Evin içindeki huzur muhteşemdi. Samet küçük kardeşi Azra ile ilgileniyor, onunla oyun oynuyordu. Bir taraftan da hayallere dalmıştı. İleride kalp cerrahı olmak istiyordu. Bunun sebebi babası Mustafa Bey'in kalp hastası olmasıydı. Okumuş cerrah olmuş, babasını bu hastalıktan kurtarıyor. Güzel bir hayat kurmuştu kendine hem annesine hem babasına bakıyordu. Hayallerine devam ederken annesinin sesiyle irkildi:

-Samet, oğlum! Hadi gel, kestaneler hazır. Tamam anneciğim. Bir yandan sohbet ediyor, bir yandan da çaylarını yudumluyorlardı. Yıllar böyle geçip gitmişti.

Samet hayallerine adım adım yaklaşıyor. Cerrah olmasına çok az kalmıştı. Babasını iyileştirecek hayatını düzene sokacaktı. Aylar geçmiş, cerrah olmuştu. Babası da artık iyileşmişti. Babası oğluya gurur duyuyordu. Annesi her zaman oğluna şu sözü söylüyordu: "Sadece hayatta kalmak değil, önemli olan insan kalabilmektir." diyordu. Samet her zaman bu sözü aklından geçiriyordu. İyi bir insan olma yolunda devam edecekti.

Pınar TİFTİKÇİ

DÜŞÜNCEYLE BAŞLAR BULUŞLAR

Yazımın başlığını henüz koymadım ancak akılda şekillenmeye başlayan bir şeyler var. Başlık demişken "Düşünmek" olabilir diyorum, neden olmasın? İnsanoğlu günümüzde düşünerek düşündüklerini hayata geçirerek ulaşmıştır başarıya. Düşünmek için okumaya ve düşündüklerini yazıya geçirmeye ihtiyaç duyan insan aslında pek çok şeyin farkına varmıştır.

Geçmişten bugüne kadar birçok bilim insanı düşünerek bir şeyler bulmuşlar. Newton'un kafasına bir elma düşmüş ve düşünerek yer çekimini bulmuş. Sonra Owen çay kaynarken çaydanlığın kapağının göbek attığını görmüş ve bu konu üzerine düşünüp araştırmalar yapmış. Aslında elma yere düşer her zaman da düşer ya da kaynayan çayın kapağının göbek atması... Bu her zaman olan bir şeydir. Ama bilim insanları bu olayların nedenini, niçinini düşünüp bulmuşlar. Belki biz de her zaman olan bir şey üstüne düşünüp bir şeyler bulabiliriz.

Sena Solmaz İLDEŞ

Rukiye ÖZTÜRK

GÜZEL BİR ŞEY YAP

Bir şeyler yapmak insana mutluluk verir. Bir de güzel şeyler yapıyorsan tadından yenmez; ama zor da gelebilir, insanız sonuçta.

Güzel söz söylemeyi, karşımızdakini incitmemeyi öğrenmemiz gerekir. Sözlerimizle kalplerini kırmamalıyız. Belki yapamazsın, beceremezsin; denemekten ne çıkar, bir şey kaybetmezsin.

Güzel şeyler görmek çok zor değil aslında, güzel şeyler aramak gerekir etrafta. Bir çiçekten veya kuştan başlarsın belki ama ya beceremezsem korkusu sarar seni, yeniden korkak gözlerle bakarsın şu güzelim tabiata.

Evet, güzel bir şeye başla, neden olmasın, şu güzelliği göremeyen insanlar olsa da; sen yanlışlara değil de doğrulara bak. Zor değil yapmaya çalıştığın şeyler, sadece gözünde büyütüyorsun. Büyütme ne gerek var, sen yapmaya çalış, yapamazsan bırakma yapış yakasına, tekrar tekrar dene güzel şeyler dene. Ne demiş Şems-i Tebrizi : "Bir şey yap... Güzel olsun. Çok mu zor? O vakit güzel bir şey söyle. Dilin mi dönmüyor? Güzel bir şey gör veya güzel bir şey yaz. Beceremez misin? Öyle ise güzel bir şeye başla ama hep güzel şeyler olsun. Çünkü her insan ölecek yaşta."

Aybüke ŞİMŞEK

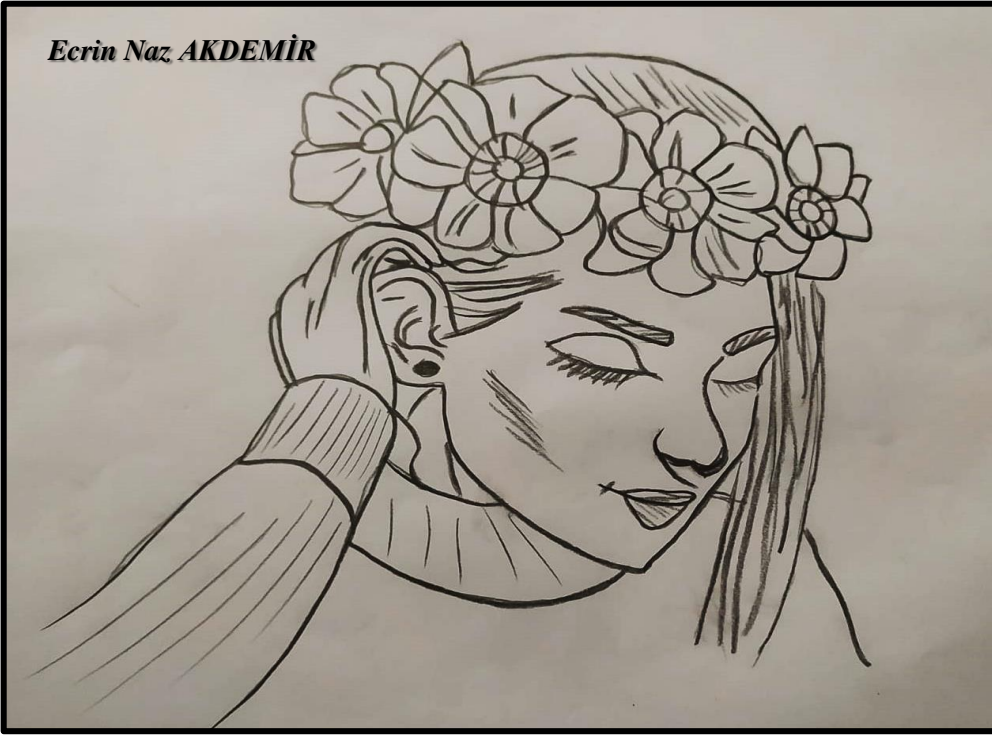
BİR UMUT OLSA

Bir umut olsa
İşlese insanlara.
Kalplerinde kelebek uçurtsa
Bir umutla baksak göğe.

Bir umut olsa
Kopmasa yaprak ağacından.
Gülsek hep
Neşeyle baksak yarınlara.

Bir umut olsa
Kopmasa insanlar birbirinden.
Gözlerinden yaş akmasa
Sonu ne olursa olsun yine gülsek.

Bir umut olsa
Çocuk istediği oyuncuğu alsın
Çiçek küsmese sonbahara,
Etraf gülücükle dolsa.

Rukiye Kübra ÖZTÜRK ACI ORTAK ÖZLEM FARKLI

Hepimiz gördük en kötüsünü bugünlerde. Kimimizin yakınları öldü, kimimizin kalpleri ama acı ortak mı? Evet, ortak ama özlemlerimiz farklı. Ben de çok özlem duyduğum şu günlerde. Sevdiklerimi, ilim yuvamı bazen de kalabalığı özledim.

Artık annemize, babamıza, sevdiklerimize sarılamaz olduk. En çok üzen de bu zaten ama her gün atlatabiliriz diye düşünüp ümit besliyorum. Şuan açık olan okullar kapanacak olursa içimdeki ümit de solacak gibi duruyor. Seviyorum okulu farklı bir yer benim için. Ben bile inanmıyorum ama yazı yazmayı bile özledim en çok rahat rahat nefes alabilmeyi özledim hem de doya doya nefes alabilmeyi...

Bu zor zamanlarda karanlığın içinde aydınlığı bulmak dileğiyle...

Solmaz İLDEŞ KAR

Sabah erkenden uyandım. Perdeyi açtım. Bir de ne göreyim. Lapa lapa kar yağıyor. Hemen babamın yanına koştum.

-Baba baba kar yağıyor.

-Aaa gerçekten mi?

-Evet, hadi dışarı çıkalım baba.

-Tamam tamam çıkalım.

Babamla hemen dışarı çıktık. Kartopu oynadık. Kardan adam yaptık. Burnuna havuç, gözüne fındık koyduk. Eline de bir çubuk verdik. Çok eğlenmiştik.

-Hadi kızım eve gidelim.

-Tamam baba.

Evdde anneme kardan adamımı anlattım. Günüm çok güzel geçmişti.

DUA KADERİ DEĞİŞTİRİR

Çok acıkmıştım. Karnımdan gelen sesler de buna şahitti. Eve geldim ve doğruca mutfağa yöneldim. Canım annem yine mutfakta bizim için sağlıklı yiyecekler hazırlamakla meşguldü. Anneme bulgur pilavı yapmasını istediğimi söyledim. Annem biraz beklemem gerektiğini söyledi. Ama ben sabredemiyordum durmadan mutfağa giriyordum :

-Yemek hazır mı anne? diye soruyordum .

Annem:

-Biraz daha beklemen gerek biricik oğlum pilav henüz daha suyunu çekmedi. Ha şunu sorayım sana pilavı yoğurtlu mu yoksa etli mi yemek istiyorsun?

-Yoğurtlu elbette anneciğim.

Hemen banyoya yöneldim ve ellerimi sabunla yıkadım havluyla silinirken annem:

- Oğlum, hadi yemek hazır diye bağırdı.

Hızlıca mutfağa yöneldim, aklıktan gözüm dönmüştü. Sofraya oturdum afiyetle yoğurtlu bulgur pilavının tadını çıkarırken o haberi gördüm. Gazetede büyük harflerle "YİYECEK TEK LOKMA YEMEKLERİ YOK" yazıyordu. Üzüntüyle haberi okumaya başladım. Bunlar İdlib'teki mağdur ailelerdi. Kendi yurtlarındaydılar. Üstelik onlar diğerleri gibi bizim ülkemize gelmemişlerdi. Bu kara kışta hem açlar hem de evsizlerdi. Çadırlarda kalıyorlardı. Bir an kendimi onların yerine koydum. Açlığa sabredemezdim sanırım ama onlar haftalarca sabrediyorlardı. Nasıl sabrettiklerini anlamakta güçlük çekiyordum doğrusu. Anneme bu haberi gösterdim.

-Biliyorum oğlum, gördüm bu haberi. Maalesef durumları hiç iç açıcı değil ben de buna çok üzülüyorum. Keşke savaş olmasa da insanlar perişanlık çekmese yavrum. Ama durum bu yapacak bir şey yok.

- Yapacak bir şeyler mutlaka vardır anneciğim. Böyle elimiz kolumuz bağlı bir şekilde olanları izleyemeyiz. Dua kaderi değiştirir anneciğim. Bence dua etmeliyiz. Ellerimizi semaya açıp Allah'tan o mazlumlara yardım etmesini dileyebiliriz.

- Doğru söylüyorsun yavrucuğum. Müminin en büyük silahı duadır. Özellikle çocukların tertemiz kalpleriyle yapacakları dualar yerini bulur inşaAllah..!

Hasan Talha KIRCI CANIM AİLEM

Babamdır örnek aldığım,
Gülüşiyle, konuşmasıyla
Dinlerim bana öğüt verirken,
Adam gibi adamdır benim babam!

Annemin sınımsız kucacı,
Ocağında sıcak çorbası,
Özlerim göremeyince,
Bana gülen gözlerini.

Canım kardeşim,
Ben onu o beni sever,
Okula beni gönderirken öper,
İşte benim canım ailem...

Kübra ÖZTÜRK SAKLADIM SENİ YILLARCA

Sakladım seni yıllarca,
Çiçekler işledim sana,
Bahar geldi bedenine,
Gökkuşağı misali rengârenktin.

El emeğiydin göz nurumdun benim,
Alın terim vardı üstünde,
Göstermedim seni kimseye,
Sakladım seni yıllarca.

Seninle açtı çiçekler,
Senin ile güldü yüzüm.
Gülümsemem kaybolmasın ,
Sakladım seni yıllarca.

Sena İLDEŞ
DİZLERİMİN YARASI

Yaz tatilinde anneannemgile gelmiştik. Annem ve anneannem çay içiyorlardı. Birkaç saat sonra ezan okundu. Annem ve anneannem namaz kılmaya başladı. Dışarıdan tıkırtılar duydum. Yavaş yavaş yürüyerek kapının deliğinden baktım. Bir anda korktum ve aceleyle koşmaya başladım. Terliklerim betona takıldı ve yere düştüm. Çok canım yandı ve ağlamaya başladım. Anneannem namazını bıraktı. Telaşla yanıma geldi. Tek katlı evimize merdivenleri çıkararak geldik. İçeriye geçtik ve annem yara bandı yapıştırdı.

Gece olmuştu ve benim canım hala yanıyordu. Biraz sonra anneannemle birlikte uyuduk. Uyumamla birlikte acımı da unutmuşum.

Sabah kalktığımda dizlerim acımıyordu artık. Çok mutlu olmuşum.

Aişenur BİLGİN
SEVGİLİ DEPREMZEDE KARDEŞİM,

Senin hissettiklerini ya da yaşadıklarını tam olarak yaşamadan seninle empati kurabiliyorum. Yaşadıkların gerçekten çok zor şeyler. Nerede ya da nasıl yaşadığını bilmiyorum, seni de tanımiyorum ama ihtiyacın olabilecek her şeyi kutunun içine koydum.

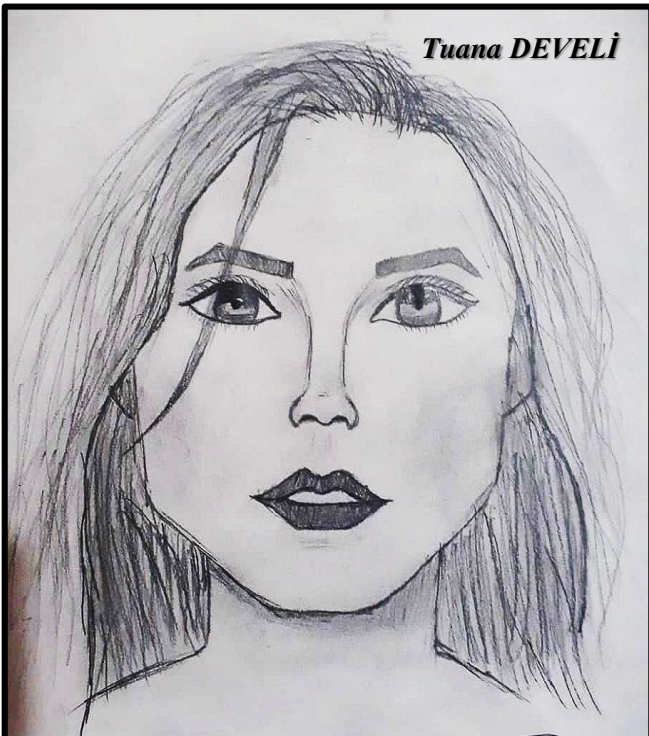
Bazen hayat insanı zorlar ama korkma bunu da atlatabilirsin. Belki bir süre acısını hissedersin ama o acıyla yaşamayı öğrenirsin. Hem belki ilerdeki hayatın bu yaşadıklarından sonra daha güzel olacak. Belki mutluluğun ikiye katlanacak.

Depremi sadece bir sınav olarak düşünürsek her sınavın bir sonu var değil mi? Bu sınavın da bitecek. Burada sana düşen sadece akışına bırakmak. Belki şuan senden daha kötü durumda olan insanlar vardır.

Bana küçüklüğümden beri öğretilen bir şeyi paylaşmak istiyorum.

Ben doğuştan alerjik astım hastalığına sahibim. Yani bazı yiyeceklere ve içeceklerle alerjim var. Yediğim zaman nefesim daralıyor ve mosmor oluyorum. Küçükken bu çok zoruma giderdi ama annem bana hep destek çıktı. Bana hep şunu söylerdi "Hayatın olumsuzluklarına odaklanırsak mutlu olabileceğimiz şeyleri göremeyiz." Yani ben bazı şeyleri yiyemiyorum ama yiyebildiklerim de var. Sen şu an mutsuz olsan da, olumsuzlukları bırakıp mutlu olacağın şeylere bakmalısın.

Onca vefat eden insanın yanında, hayatta kalman Allah'ın bir lütfü değil mi sence? Sana verilen bu ikinci yaşam fırsatını iyi değerlendirmelisin bence. Yepyeni bir başlangıç yapıp geçmişe bir sünger çekmelisin. Bizler yanınızda olamasak da en azından dualarımızla her zaman sizlerle.

Ece AKSÖZ
SEVGİLİ GÜNLÜK,

Bugün günlerden salı, içimde bir sevinçle kalktım. Normalde okula gideceğim sabahlar içimde bir uyuma hissi olurdu. Ama bugün o his yoktu içimde, hazırlanıp okula gittim. Okula geldiğimde en sevdiğim derslerin olduğunu fark ettim. Okulda düzenlenen piknik tamamen aklımdan çıkmıştı.

Herkes çok mutlu görünüyordu. Allah'tan okula erken gitmişim. Öğretmenden izin alıp hemen eve gittim. Üzerimi değiştirip yanıma para aldım, herkes gelince saat 9.30 'da servislerle yola çıktık. Piknik alanımız bir parktı ve bu parkta bir köprü vardı. Bu köprünün altından durgun bir nehir geçiyordu.

Sınıfımızın kızlarıyla planladığımız gibi ilk önce kahvaltayı yaptık, sonra yakar top oynadık, ip atladık, derken yorulduk. Ve öğle yemeğini yedik. Biraz parkta oynadıktan sonra tehlikeli olduğunu bildiğimiz halde serinlemek istedik. Nehrin tam başına geldik. Aslında su çok durgundu, çoraplarımızı çıkardık, paçalarımızı sıvayıp suya girdik. O sıcakta serinlemenin sevincini yaşadık. Aslında korkmadık değil. Hemen çıktık, bunu kimseye söylemek istemedik ve bundan kimsenin haberi olmadı.

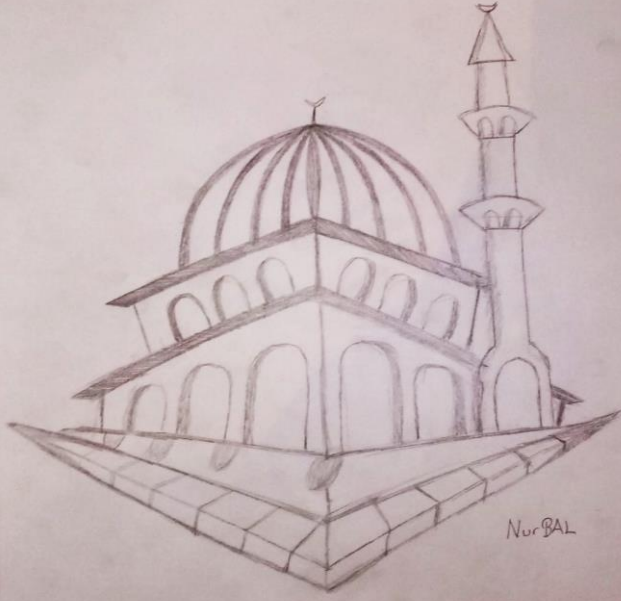
Sena Reyyan BAL
YILLARIN ÖZLEMİ

O bir rüyaydı,
Aklımda yalnızlıktı,
Anne özlemine gelince,
Hüzün diyarıydı.

Rüyaya girince,
Seni görünce,
Dedim keşke gelsen,
Hayata geri dönsen.

Hasretine dayanmak,
Bu yükün altından kalkmak,
Onca yıllık özlemin,
Dayanamam anneciğim.

Bıraktın gittin beni,
Ne güzel günleri,
Kolay mı sandın anne,
Beni bırakıp gitmeyi.

Saliha ÇELİK **BİR BAŞKADIR**

Mevsim ilkbahar olunca
Her taraf yemyeşil olunca
Doyum olmuyor bakınca
Ömre bedelsin ilkbahar.

Bahara âşık isen
Açılan bir gül isen
Öten bir bülbül isen
Güzeldir ilkbahar.

Gök masmavi ,yer yemyeşil
Sular berrak, ışıl ışıl
Bahçedekilerin mutluluğu
İyi ki geldin mis kokulu bahar.

Aybuke DEVELİ **GÜLÜMSE**

Umutlu ol ki mutlu ol,
Gül ki mutlu ol.
Umudunu kesme her zaman gülümse.

Sevgi hep seninle,
Sen yeter ki iste.
Herkes sevsin seninle.

Üzülme,
Paylaş her seferinde
Gülsün senin yüzün de.

Şimdi sizinle
Gülelim hep birlikte,
Dünya gülsün hepimize.

Zehra ŞİMŞEK **AH GÜZEL İSTANBUL!**

Sabah erkenden kalkmıştım. Gece heyecandan uyuyamamıştım. İstanbul'a gidecektik. Şimdiye kadar çok istemişim nasip bugüneymiş.

Sonunda yola çıktık, uzun bir yolculuk bizi bekliyordu. İstanbul'a gitmeyi, orayı görüp tarihi mekânları gezmeyi çok istiyordum. Tatlı bir heyecan vardı içimde. Babam uyanmış:

-Haydi, İstanbul yolcusu kalmasın, diye bağıırıyordu.

Hemen ayağa kalkıp kıyafetlerimi giydim. Biran önce İstanbul'a ve Nilgün'e kavuşmak istiyordum. Kısa sürede hazırlıklarımızı tamamlayıp arabaya bindik. Nazife ablam:

-Bir saniye baba az daha kitaplarımı unutuyordum.

Annem ve ağabeyim arkamızdan "Allah yolunuzu açık etsin." diyerek su döktü. Babam arabayı çalıştırdığında öyle heyecanlanmıştım ki sanki kalbim yerinden çıkacak gibi olmuştu.

Nilgün benim mektup arkadaşım olduğu için yüzünü hiç görememişim. Bu heyecanımın sebebi sanırım İstanbul'u görme isteğiyle beraber buydu. Ablamla İstanbul'da çok kalamayacaktık. Nazife ablamı okuluna bırakıp biz de Nilgünlere gidecektik.

Günlerden cuma idi, ezan okunmak üzereydi; İstanbul'a varmamıza bir saat kalmıştı. Babam bir yere arabayı park edip camiye namaza gitti. Biz ise Nazife ablamla İstanbul'un o essiz manzarasına hayran hayran bakıyorduk

Biz etrafa hayranlıkla bakınırken babam geldi. Arabaya bindik, yola devam ettik. Ben yol boyunca Nilgün ile neler yapacağımı düşündüm. Mektuplarına göre Nilgün tatlı bir kız olsa gerekti. Onun kız kardeşi de öyle. Annelerini de bir o kadar merak ediyordum. Nilgün'ün çıldırttığı bakıcı kadını da tanımak hoş olurdu herhalde. Burası Mersin gibi değildi. Mersin sıcak burası daha serindi.

Nihayet vardık. İlk başta Ayasofya'yı, Galata Kulesi'ni, Topkapı Sarayı'nı, su sarnıcını gezdik. Karnımız acıktı bir restoranta gidip İstanbul'a özgü yemekler yedik. Karnımız iyice doydular. Oradan diğer tarihi yerleri gezdik. Nihayet Nilgün'ün evini bulduk. Onunla kavuştum. Çok güzel bir evi var. Kardeşi çok tatlı. Annesi tam bir hanımefendi. Bakalım beni neler bekliyor.

Mikail TİFTİKÇİ **BİR MUSİBET BİN NASİHAT**

Köyün birinde bir aile yaşıyordu. Bu ailede baba, anne, babaanne, Deniz ve kardeşi vardı. Deniz birinci sınıfı pekiyi ile bitirince karne hediyesi diye tutturdu. Babaannesi dayanamayıp "Kızıma karne hediyesini ben vereceğim. Deniz'i şehir dışındaki halasını ziyarete götürmek istiyorum" dedi.

Deniz halasını çok özlemişti. Sabah erkenden kalktılar. Ailecek terminale gittiler. Deniz ilk defa babaannesi ile uzun yolculuk yapacağı için çok heyecanlıydı. Otobüse binmeden önce anne ve babası "Sakın babaannenin elini bırakma" dediler ve otobüs hareket etti.

Deniz ve babaannesi güzel bir yolculuk geçiriyorlardı. Taaki mola verinceye kadar. Otobüs mola verdiğiğinde Deniz babaannesi ile beraber lavaboya gitti. Babaannesi lavabodayken Deniz etrafı dolaşmak için dışarı çıktı. Etrafa göz atarken küçük bir oyun parkı gördü. Parkta oynamaya daldı. Babaannesi Deniz'i lavaboda göremeyince çok telaşlandı. Deniz'in aklına babaannesi gelince ağlamaya başladı. Babaannesinin aklına Deniz'in oyun oynamayı çok sevdiği geldi. Hemen oyun parkına gitti. Deniz orada ağlıyordu. Deniz babaannesini görünce birbirlerine sınıksık sarıldılar. Otobüsün hareket saati geldi. Koşa koşa otobüse bindiler ve gidecekleri yere varana kadar babaannesi Deniz'e nasihatlerde bulundu. Deniz kalabalık yerlerde büyüklerin elinin bırakılmayacağını ve onlardan izinsiz bir yere gidilmeyeceğini anladı. Zaten yaşadığı bu durum Deniz'e çok büyük bir ders oldu. Deniz başına gelenleri arkadaşlarına anlatmak için okulların açılmasını ipe çekiyordu.

İMTİYAZ SAHİBİ

Murat YUMUŞ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Şeyma YILMAZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hakan İLDEŞ

GÖRSEL DANIŞMAN

Akile İLDEŞ

YAYIN KURULU

Fadime KARAKOYUN

Kenan TAŞ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK DUMLUPINAR İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Dumlupınar Mahallesi 0 312 822 53 57